

mr.dr.ir. M.W.D. van der Burg, voorzitter
dr.ir. S.C.J. Worm
drs. S. Jonkhart
dr.ing . L. Bechger, secretaris

Advies ex artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995
Betreft: Nederlands octrooinr. 1022779

Verzoekster: Estrad B.V. te Nieuwleusen
Gemachtigde: mr. ir. F.N. Ferro

Octrooihouder: Arnold Jan Schultink te Roden
Gemachtigde: ir. J.A.M. Grootcholten

Patentlaan 2
Postbus 5820
2280 HV Rijswijk
Telefoon (070) 398 66 55
Telefax (070) 390 01 90
info@octrooicentrum.nl
www.octrooicentrum.nl
Rabobank
Taksen, depotrekeningen
1923.24.160
Overige betalingen
1923.24.179

DATUM
18 mei 2005
ONS KENMERK
ORE/MvZ/1022779
UW KENMERK

Pagina 1 van 11

1. Het geding

Verzoekster (hierna: Estrad) heeft op 10 november 2004 bij het Bureau voor de Industriële Eigendom – thans Octrooicentrum Nederland geheten – een verzoekschrift met bijlagen ingediend, met het verzoek een advies volgens artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995 (hierna: ROW 95) uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75, eerste lid, ROW 95 genoemde nietigheidsgronden op het Nederlands octrooi 1022779. Octrooihouder (hierna: Schultink) heeft op 27 december 2004 een gemotiveerde, schriftelijke reactie op het verzoekschrift ingediend.

Estrad heeft op 31 januari 2005 en op 3 en 4 februari 2005 aanvullende stukken ingediend.

Tijdens de hoorzitting van het Octrooicentrum Nederland (hierna: Octrooicentrum) op 8 februari 2005 hebben partijen ten overstaan van mr. dr. ir. M.W.D. van der Burg, dr. ir. S.C.J. Worm en mw. drs. S. Jonkhart hun standpunten doen bepleiten bij monde van hun octrooigemachtigden. De octrooigemachtigde van Estrad, mr. ir. F.N. Ferro, was hierbij vergezeld van de heer mr. R.M. Kleemans, advocaat. De octrooigemachtigde van Schultink, ir. J.A.M. Grootcholten, was hierbij vergezeld van de heer mr. P.E. Mazel, advocaat, en de heer A. Schultink, directeur van A.S. Koi. De octrooigemachtigde van

Estrad en de octrooigemachtigde van Schultink hebben beiden ter zitting exemplaren van hun pleitnota's overgelegd.

Pagina 2 van 11

De inhoud van vorengenoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

5

2. De feiten

Schultink is rechthebbende op het Nederlands octrooi 1022779 voor een "Niveauregeling voor vloeistofdoorvoer", dat met dagtekening 29 juni 2004 voor de duur van twintig jaren is verleend op een aanvraag ingediend op 26 februari 2003. De uitsluitende rechten van het octrooi zijn neergelegd in acht conclusies, waarvan de hoofdconclusie als volgt luidt:

10 *"Reservoir (1) voor een selectief in werking te stellen doorvoer (9, 10) van vloeistof, zoals een vloeistofpomp (10), van en/of naar een vloeistoflichaam (8), zoals een vijver, aquarium of bad, omvattende: een houder (2) voor het bevatten van vloeistof, met een vloeistofinvoer (7) en een uitvoer (9) om op de doorvoer (10) naar het waterlichaam aangesloten te worden; en een in de houder (2) tussen een hoge stand en tenminste één lager gelegen stand beweegbare bijvulhouder (3) voor het bijvullen van de houder (2) met het kenmerk, dat de bijvulhouder (3) in samenhang met het niveau van de*
15 *vloeistof in de houder (2) heen en weer beweegbaar is en op een met het vloeistoflichaam (8) verbonden invoer (7) van het reservoir is aangesloten, waarbij de bijvulhouder (3) een overloop (11) omvat, waarlangs vloeistof uit de bijvulhouder (3) in de houder (2) stroomt in tenminste één lager gelegen stand van de bijvulhouder (3)."*

20 De volgconclusies 2 tot en met 8 zijn alle direct of indirect afhankelijk van de
25 hoofdconclusie.

3. Door Estrad aangevoerde nietigheidsgronden

Estrad betwist gemotiveerd de geldigheid van het octrooi. Hiertoe heeft Estrad
30 aangevoerd dat het octrooi nietig is wegens gebrek aan nieuwheid en inventiviteit en wegens gebrek aan nawerkbaarheid.

3.1 Nieuwheidsbezwaren

Estrad stelt dat de heer Schuldink (directeur van Estrad) reeds voor de indieningsdatum
35 een filterinrichting heeft ontwikkeld, vervaardigd en getest, die geheel voldoet aan conclusies 1 tot en met 6. Deze filterinrichting is voor indiening van de octrooiaanvraag aan verschillende partijen getoond zonder dat daarbij een geheimhoudingsovereenkomst bestond. Inzake het voorgebruik heeft Estrad een viertal getuigenverklaringen overgelegd. Voorts zijn door Estrad drie foto's van de bewuste
40 filterinrichting overgelegd. Op grond van openbaar voorgebruik stelt Estrad dat conclusies 1 tot en met 6 niet nieuw en dus nietig zijn.

Estrad stelt daarnaast dat conclusies 1 tot en met 7 lezen op het Duitse octrooischrift 4014804 (hierna: D2). Weliswaar is de uit D2 bekende inrichting bedoeld voor het verzamelen van regenwater, te gebruiken in een huishouden, hetgeen een ander doel is dan het doel van het onderhavige octrooi, doch de uit D2 bekende inrichting omvat de maatregelen van conclusies 1 tot en met 7. Omdat deze conclusies lezen op D2 zijn deze niet nieuw en derhalve nietig.

Voorts zijn conclusies 1 tot en met 5 volgens Estrad nietig vanwege het Duitse octrooischrift 19905484 (hierna: D5). De conclusies lezen geheel op de uit D5 bekende inrichting en wegens gebrek aan nieuwigheid zijn derhalve de conclusie 1 tot en met 5 nietig.

3.2 Inventiviteitsbezwaren

Voor zover er verschillen mochten bestaan tussen de volgens Estrad in openbaarheid gebrachte inrichting van de heer Schuldink en het geoctrooieerde reservoir, acht Estrad deze verschillen niet inventief.

Estrad stelt voorts dat het onderhavige octrooi niet inventief is ten opzichte van het Nederlandse octrooi 1014021 (hierna: D1) gecombineerd met de algemene kennis van de vakman. Het onderhavige octrooi verschilt slechts van D1 door de maatregel dat de drijver de bijvulhouder in hoogte kan verplaatsen in plaats van de klep. Het enige probleem dat de geoctrooieerde uitvinding oplost ten opzichte van D1, is het bieden van een alternatief. Dat een beweegbare bijvulhouder een alternatief vormt, ligt binnen het bereik van de vakman, gegeven zijn basiskennis over instelbare afsluiters. De overige maatregelen uit de volgconclusies zijn eveneens bekend uit D1, dan wel liggen zij voor de vakman voor de hand. Wegens gebrek aan inventiviteit dienen de conclusies 1 tot en met 8 dan ook nietig te worden verklaard volgens Estrad.

Ook ten opzichte van de combinatie van D1 met D2 is de geoctrooieerde inrichting niet inventief.

Uitgaande van D1 en gesteld voor het probleem een alternatief te bedenken voor de klep, zal een vakman zich volgens Estrad direct oriënteren op andere publicaties waarin een waterniveau gestuurde regeling voor een waterinvoer worden beschreven. Hij zal daarbij stuiten op de uit D2 bekende oplossing welke wordt gevormd door een bewegende navulhouder. Toepassing van de uit D2 bekende, bewegende navulhouder in de uit D1 bekende inrichting, resulteert volgens Estrad in de inrichting volgens conclusies 1 tot en met 3 en conclusies 5 tot en met 7. Een reservoir volgens conclusies 4 en/of 5 onderscheidt zich niet van een reservoir volgens één of meer der conclusies 1 tot en met 3 en 6. Conclusies 1 tot en met 7 zijn niet inventief ten opzichte van D1 in combinatie met D2 en zijn dus nietig.

De vakman zal volgens Estrad bij het zoeken van een alternatief ook stuiten op D5 en deze combineren met D1 door de klep van D1 te vervangen door een kantelbare overloop, bijvoorbeeld door de bijvulhouder om een lengteas zwenkbaar te maken.

- 5 Estrad stelt dat dit zonder inventieve arbeid leidt tot de inrichting volgens het octrooi. De conclusies 1 tot en met 7 dienen volgens Estrad wegens gebrek aan inventiviteit nietig te worden verklaard.

3.3 Nawerkbaarheid

- 10 Estrad stelt dat conclusie 1 dermate breed is, dat de vakman die kennis neemt van het octrooischrift, de conclusie niet over de gehele breedte zal kunnen toepassen. Ter onderbouwing wordt onder meer aangevoerd dat het octrooischrift alleen een uitvoeringsvorm beschrijft waarin de bijvulhouder “omhoog en omlaag” beweegbaar is, terwijl conclusie 1 de maatregel bevat, dat de bijvulhouder “heen en weer” beweegbaar
- 15 is. Volgens Estrad zijn door de octrooihouder in de conclusie ook andere varianten voorzien, die het octrooi niet openbaart. Omdat conclusie 1 niet over de hele breedte nawerkbaar is, dient de conclusie nietig te worden verklaard.

20 4. Het verweer van Schultink

Schultink heeft de nietigheidsbezwaren van Estrad gemotiveerd bestreden.

4.1 Nieuwheidsbezwaren

- 25 Schultink bestrijdt het openbaar voorgebruik. Ter ondersteuning hiervan worden door Schultink vijf getuigenverklaringen overgelegd. De drie als bijlagen overgelegde foto's van de inrichting van Estrad kunnen volgens Schultink niet op datering worden geschat. Volgens Schultink blijkt echter uit de overgelegde foto's eenduidig dat het gefotografeerde product van Estrad onder het octrooi valt.
- 30 Het document D2 is volgens Schultink irrelevant voor de geldigheid van het onderhavige octrooi, omdat de capaciteit van een water aan een houder onttrekkend apparaat in D2 geen enkele rol speelt. Bovendien is de werking van de uit D2 bekende inrichting afhankelijk van regenval en niet (zoals in het octrooi) van een constante of althans constant beschikbare aanvoer. Schultink heeft verder aangevoerd dat de werking zo
- 35 anders is, dat iedere gelijkenis met de onderhavige octrooi-conclusies op puur toeval berust. Schultink is van mening dat het kantelen of heen en weer bewegen van de uit D2 bekende verdeelbak niet plaats vindt in samenhang met het vloeistofniveau in de houder. De uit D2 bekende drijver 14 'schakelt' de toevoer van water via de verdeelbak in, als de initiële toevoer met teveel vuil is gepasseerd, en uit, wanneer het vereiste
- 40 waterniveau in de opvangbak voor schoon regenwater is bereikt. Gezien de verschillen

ten opzichte van D2 zijn volgens Schultink de conclusies van het onderhavige octrooi nieuw.

Pagina 5 van 11

Schultink bestrijdt dat D5 nieuwheidschadelijk is. In de inrichting bekend uit D5 ontbreekt een bijvulhouder die heen en weer beweegbaar is.

4.2 *Inventiviteitsbezwaren*

In D1 is sprake van een stationaire bijvulhouder en niet van een beweegbare bijvulhouder, die op en neer beweegt met het niveau van de vloeistof in de houder.

Volgens Schultink leert D1, dat een complexe combinatie van een stangenconstructie en een klep noodzakelijk is om water over een overloop uit de bijvulhouder in de houder te laten stromen. Aan het octrooischrift D1 en aan in het nieuwheidsrapport genoemde publicaties ontleent de vakman geen enkele aanwijzing om de inrichting te modificeren overeenkomstig de onderhavige uitvinding.

Voorts bestaat er volgens Schultink geen aanleiding voor de vakman om het octrooischrift D2 te combineren met D1. Bovendien zou combinatie niet tot de inrichting volgens conclusie 1 leiden.

D5 toont volgens Schultink geen beweegbare bijvulhouder en een combinatie van D5 met D1 resulteert dan ook niet in de inrichting volgens de hoofdconclusie.

4.3 *Nawerkbaarheid*

Schultink heeft aangevoerd dat onvolledigheid van de conclusies geen nietigheidsgrond is. Alleen de niet nawerkbaarheid van het octrooi is een nietigheidsgrond, maar volgens Schultink is daar geen sprake van.

5. **Het advies van het Octrooiencentrum**

5.1. *Openbaar voorgebruik*

Naar vaste jurisprudentie zal het Octrooiencentrum niet ingaan op de getuigenverklaringen over het openbaar voorgebruik. Met betrekking tot de overgelegde foto's zal het Octrooiencentrum alleen ingaan op de technische aspecten die op de foto's te zien zijn; het Octrooiencentrum zal zich bij de behandeling van de nietigheidsbezwaren niet uitlaten over de vraag of de op de foto's getoonde inrichting tot de stand van de techniek behoorde op de indieningsdatum van het octrooi.

5.2. Nieuwheid

Nieuwheid ten opzichte van foto's

- 5 Op de foto's wordt een houder getoond met daarin een kleinere bijvulhouder, welke voorzien is van een overloop. De onderkant van de bijvulhouder staat in verbinding met een rubberen balg die mogelijk aangesloten kan worden op een invoer. Voorts is in de houder een drijver gelegen die verbonden is met een verticale stang. De stang lijkt te zijn verbonden met de onderzijde van de bijvulhouder.
- 10 Schultink heeft in zijn verweerschrift evenwel bevestigd dat de op de foto's getoonde inrichting alle maatregelen van de hoofdconclusie en ook van de afhankelijke conclusies 2, 3 en 6 vertoont.
- Van de maatregelen volgens de conclusies 4, 5, 7 en 8 kan niet onomstotelijk worden vastgesteld dat de op de foto's getoonde inrichting deze maatregelen ook bevat.
- 15 Het Octrooiencentrum concludeert dat, indien de op de foto's getoonde inrichting voor de indieningsdatum van het onderhavige octrooi tot de stand van de techniek behoorde, deze inrichting bezwarend is voor de nieuwheid van de conclusies 1, 2, 3 en 6.

Nieuwheid ten opzichte van D2

- 20 D2 beschrijft een inrichting voor het opvangen van regenwater. Een invoer bevindt zich boven een bijvulhouder (aangeduid met nummer "3" in figuur 1 van D2). De bijvulhouder is als een balans roteerbaar om een centraal gelegen as onder de bijvulhouder. Onder de rechterzijde van de bijvulhouder is een eerste stang met drijver vast aangebracht. De uit D2 bekende inrichting omvat twee houders, een linker- en een rechterhouder. De
- 25 rechterhouder is voorzien van een kleine opening onder in een wand van de houder en van een overlooprand. Beide monden uit in de afvoer van de inrichting. De linkerhouder dient voor de opvang van het te gebruiken regenwater. In de linkerhouder bevindt zich een tweede drijver voorzien van een stang, welke bij een hoge waterstand tegen de linker onderzijde van de bijvulhouder zal duwen. Indien echter de waterstand in de
- 30 linkerhouder laag is (en eveneens de rechterhouder niet geheel gevuld is met water), maken de stang van de tweede drijver en de onderzijde van de bijvulhouder geen contact.

- Indien de beide houders leeg zijn, is de bijvulhouder naar rechts gekanteld door het
- 35 gewicht van de eerste drijver die verbonden is aan de rechteronderzijde van de bijvulhouder. Water dat via de invoer binnenstroomt, wordt naar de rechterhouder geleid. Wanneer meer water per tijdseenheid in de rechterhouder stroomt dan via de kleine opening in de onderwand van de rechterhouder uit kan stromen, zal het waterniveau in de rechterhouder gaan stijgen en zal bij een bepaalde waterhoogte de
- 40 rechterdrijver de bijvulhouder ter rechterzijde omhoog duwen, zodat de bijvulhouder

linksom kantelt. Hierdoor stroomt water uit de invoer door naar de linkerhouder.

Wanneer het waterniveau in de linkerhouder stijgt, maakt de stang van de linkerdrijver contact met de linkeronderzijde van de bijvulhouder. Bij verder stijgen van het waterniveau in de linkerhouder, duwt de linkerdrijver de bijvulhouder ter linkerzijde weer omhoog. Zelfs indien de rechterhouder nog geheel gevuld is met water, zal de linkerdrijver de bijvulhouder naar rechts laten kantelen en daarbij de rechterdrijver onder water duwen (dit om overstromen van de linkerhouder te voorkomen).

De eerste maatregel van het kenmerk van conclusie 1 vereist dat de bijvulhouder in samenhang met het niveau van de vloeistof in de houder heen en weer beweegbaar is. Aan deze maatregel wordt niet voldaan bij de uit D2 bekende inrichting. Indien de uit D2 bekende rechterhouder als de houder uit de maatregel wordt beschouwd, beweegt de bijvulhouder niet heen en weer in samenhang met het vloeistofniveau in de rechterhouder. Immers, indien de linkerhouder geheel gevuld is met bruikbaar regenwater, zal de rechterdrijver bij stijgen van het vloeistofniveau in de rechterhouder de bijvulhouder niet doen bewegen.

Ook indien de uit D2 bekende linkerhouder als de houder uit de maatregel wordt beschouwd, beweegt de bijvulhouder niet heen en weer in samenhang met het vloeistofniveau in de linkerhouder. De stang van de linkerdrijver en de bijvulhouder zijn niet met elkaar verbonden. Indien het waterniveau in de linkerhouder laag is, maar het waterniveau in de rechterhouder eveneens laag is, dan zal de bijvulhouder naar de rechterzijde gekanteld zijn door het gewicht van de rechterdrijver. De bijvulhouder beweegt in dit geval wederom niet in samenhang met het vloeistofniveau in de linkerhouder heen en weer.

Samenvattend kan worden gesteld dat de bijvulhouder niet (voortdurend) heen en weer beweegt in samenhang met het niveau van de vloeistof in een van de houders. De heen en weer bewegende bijvulhouder verricht hier eerder een schakelfunctie voor het sturen van de waterinvoer naar een van twee houders. Het Octrooicentrum is daarom van oordeel dat de maatregel, dat de bijvulhouder in samenhang met het niveau van de vloeistof in de houder heen en weer beweegt, niet bekend is uit D2, en dat derhalve conclusie 1 nieuw is ten opzichte van D2.

Conclusies 2 tot en met 8 zijn direct of indirect nadere uitwerkingen van conclusie 1. Nu conclusie 1 nieuw is gebleken ten opzichte van D2, zijn de afhankelijke conclusies 2 tot en met 8 dat uiteraard ook.

Nieuwheid ten opzichte van D5

D5 openbaart een bekken van een waterzuiveringsinstallatie, omvattende een houder met daarin een drijver die middels een stang met een kantelbare wand is verbonden.

Deze kantelbare wand vormt een overloop voor vloeistof van het bekken waarin de

houder is geplaatst. Het Octrooicentrum verwerpt de stelling van Estrad dat de kantelbare wand een bijvulhouder vormt. Nu een bijvulhouder ontbreekt in de inrichting

bekend uit D5, is het Octrooiencentrum van oordeel dat conclusie 1 nieuw is ten opzichte van D5.

Conclusies 2 tot en met 8 zijn direct of indirect nadere uitwerkingen van conclusie 1. Nu conclusie 1 nieuw is gebleken ten opzichte van D5, zijn de afhankelijke conclusies 2 tot en met 8 dat uiteraard ook.

5.3 Inventiviteit

Inventiviteit ten opzichte van foto's

10 Het Octrooiencentrum zal niet ingaan op de (eerst ter zitting aangevoerde) stelling van Estrad dat de verschillen tussen de op de foto's afgebeelde inrichting en het geoctrooieerde reservoir niet inventief zouden zijn, omdat deze stelling verder niet nader is gemotiveerd.

15 Inventiviteit ten opzichte van de combinatie van D1 met de algemene kennis van de vakman

D1 openbaart een reservoir omvattende een houder, waarbij de houder is aangesloten op een vloeistofinvoer en een -uitvoer. In de houder is een bijvulhouder gelegen, die is aangesloten op de invoer en is voorzien van een overloop waarlangs water uit de
20 bijvulhouder in de houder kan stromen. Middels een klep gelegen in de bijvulhouder wordt de grootte van de waterstroom geregeld. De klep is via een stang verbonden met een drijver. Bij een stijgend waterniveau in de houder, zal de drijver eveneens stijgen en via de stang zal de klep de toevoerstroom van water verminderen; bij een dalend waterniveau zal op omgekeerde wijze de waterstroom vergroot worden. Hoewel het uit
25 D1 bekende reservoir overeenkomsten bezit met het reservoir volgens conclusie 1, bestaat er ook een belangrijk verschil tussen beide inrichtingen. In tegenstelling tot de geoctrooieerde inrichting is de bijvulhouder in D1 zelf stationair en beweegt deze niet heen en weer in samenhang met het vloeistofniveau in de houder.

Om vanuit D1 tot de uitvinding te komen, zou de gefixeerde bijvulhouder met regelbare
30 klep moeten worden vervangen door een beweegbare bijvulhouder. Estrad heeft gesteld dat dit binnen het bereik van een vakman op het gebied van de instelbare afsluiters ligt. Het Octrooiencentrum is echter met Schultink van oordeel dat een vakman na kennisneming van het octrooischrift D1 en het bijbehorende nieuwheidsrapport, geen aanleiding of aanknopingspunten ziet om deze specifieke aanpassing door te voeren.
35 Derhalve is het Octrooiencentrum van oordeel dat conclusie 1 inventief is ten opzichte van D1.

Conclusies 2 tot en met 8 zijn direct of indirect nadere uitwerkingen van conclusie 1. Nu conclusie 1 inventief is gebleken ten opzichte van D1, zijn de afhankelijke conclusies 2 tot en met 8 dat uiteraard ook.

Inventiviteit ten opzichte van de combinatie van D1 met D2

5 Zoals hierboven reeds besproken, onderscheidt de inrichting volgens het octrooi zich slechts van D1 doordat in plaats van een regelklep die door de drijver met stang wordt gestuurd, een heen en weer beweegbaar bijvulhouder de watertoevoer naar de houder regelt. Volgens Estrad zal een vakman, uitgaande van D1 en gesteld voor de vraag een alternatief te bedenken voor de beweegbare klep, stuiten op D2 en zich daarbij realiseren dat gebruik van een beweegbare bijvulhouder volgens D2 toepasbaar is als
10 oplossing voor het gestelde “probleem” door bijvoorbeeld het zwenkpunt van de bijvulhouder volgens D2 te plaatsen ter hoogte van de wand van D1, ter vervanging van de klep.

Het Octrooicentrum deelt deze mening niet. Volgens het Octrooicentrum is in D2 geen sprake van een (voortdurend) heen en weer bewegen van de bijvulhouder in
15 samenhang met het vloeistofniveau in een houder. De bijvulhouder zoals geopenbaard in D2 leert de vakman slechts hoe de bijvulhouder een schakelfunctie kan verrichten voor het sturen van de waterinvoer in een van twee richtingen. Het Octrooicentrum is derhalve van oordeel dat het voor een vakman niet voor de hand ligt om van een regelbare klep en een schakelende bijvulhouder tot een heen en weer beweegbare
20 bijvulhouder te komen. Daarmee is conclusie 1 inventief ten opzichte van de combinatie van D1 met D2.

Conclusies 2 tot en met 8 zijn direct of indirect nadere uitwerkingen van conclusie 1. Nu conclusie 1 inventief is gebleken ten opzichte van de combinatie van D1 met D2, zijn de afhankelijke conclusies 2 tot en met 8 dat uiteraard ook.

25

Inventiviteit ten opzichte van de combinatie van D1 met D5

Voorts heeft Estrad erop gewezen dat bij het zoeken van een alternatief voor de klep in D1, de vakman zal stuiten op D5. Volgens Estrad zal de vakman D5 combineren met D1 door de klep van D1 te vervangen door een kantelbare overloop, bijvoorbeeld door de
30 bijvulhouder om een lengteas zwenkbaar te maken.

Het Octrooicentrum is van oordeel, dat de uit D5 bekende kantelbare klep om de overloop te reguleren, niet hetzelfde is als een om zijn lengteas kantelbare bijvulhouder. Naar het oordeel van het Octrooicentrum is de uit D5 bekende kantelbare overloopklep slechts vergelijkbaar met een bijvulhouder, waarvan één wand –met aan de bovenzijde
35 de overloop– kantelbaar is uitgevoerd. Op basis van de combinatie van D1 met D5 komt de vakman niet tot een bijvulhouder die in zijn geheel kantelbaar is om een lengteas. De combinatie van maatregelen uit D1 en D5 leidt dan ook niet tot een inrichting zoals omschreven in conclusie 1 en daarmee is conclusie 1 inventief ten opzichte van de combinatie D1 met D5.

Conclusies 2 tot en met 8 zijn direct of indirect nadere uitwerkingen van conclusie 1. Nu conclusie 1 inventief is gebleken ten opzichte van de combinatie van D1 met D5, zijn de afhankelijke conclusies 2 tot en met 8 dat uiteraard ook.

5

5.4. *Nawerkbaarheid*

Verzoekster heeft aangevoerd dat conclusie 1 zo breed is dat de vakman die het octrooischrift leest, deze conclusie niet over de gehele breedte zal kunnen toepassen. Volgens verzoekster is conclusie 1, en daarmee het octrooi, niet nawerkbaar voor de vakman.

10

Het Octrooiencentrum merkt in deze op dat in de meeste octrooien de conclusies generalisaties van één of meer uitvoeringsvoorbeelden betreffen. Een geoorloofde generalisatie mag echter niet breder zijn dan de in de beschrijving geopenbaarde uitvinding. In het onderhavige octrooi wordt de uitvinding gevormd door een reservoir, waarmee wordt beoogd te verhinderen, dat een op het reservoir aangesloten doorvoer droog komt te staan. De maatregelen, die essentieel zijn voor het bereiken van het gestelde doel en dus kenmerkend zijn voor de onderhavige uitvinding, zijn naar het oordeel van het Octrooiencentrum alle opgenomen in conclusie 1. Het Octrooiencentrum acht de toegepaste generalisatie dan ook toelaatbaar en het bezwaar van niet-nawerkbaarheid treft daarom geen doel.

15

20

Ten overvloede merkt het Octrooiencentrum op, dat de stelling van Estrad dat het octrooi alleen een bijvulhouder beschrijft die omhoog en omlaag beweegt, niet juist is. Op bladzijde 8 van het octrooi staat een uitvoeringsvorm beschreven, waarin de bijvulhouder om een lengteas roteerbaar is en waarin de hoogte van de overloop door rotatie wordt ingesteld.

25

6. Conclusie

Op grond van het vorenstaande luidt het advies van het Octrooiencentrum Nederland

5 inzake het Nederlandse octrooi 1022779, dat:

- de aangedragen nietigheidsbezwaren betreffende het gebrek aan nieuwheid van conclusies 1 tot en met 3 en 6 slechts gegrond zijn, indien het openbaar voorgebruik van de op de door Estrad overgelegde foto's getoonde inrichting bewezen wordt;
- de aangedragen nietigheidsbezwaren betreffende het gebrek aan nieuwheid van de
10 conclusies 4, 5 en 7 niet gegrond zijn, ongeacht of het openbaar voorgebruik van de op de door Estrad overgelegde foto's getoonde inrichting bewezen wordt;
- de aangedragen nietigheidsbezwaren betreffende het gebrek aan inventiviteit van conclusies 1 tot en met 8 niet gegrond zijn; en
- het aangedragen nietigheidsbezwaar betreffende de niet-nawerkbaarheid van
15 conclusie 1 niet gegrond is.

Aldus gedaan door mr. dr. ir. M.W.D. van der Burg, dr. ir. S.C.J. Worm en
mw. drs. S. Jonkhart, op 18 mei 2005.

20

w.g. mr.dr.ir. M.W.D. van der Burg

w.g. mw. dr.ing. L. Bechger